

vikle Erhvervslivet ad ny og bedre Veje end de hidtidige, men Udvalget er tillige enigt om, at Sælhundefangsten ikke derfor bør forsømmes, men at der bør lægges stor Vægt paa denne Næringsvejs Udvikling; dertil hører fremfor alt, at de nødvendige Midler haves til Raadighed, og her er det, at Administrationen og Kommuneraadene ved Begrænsning af Handelen ville faa særlig Betydning. Det gælder om, at Familiernes beholde til deres Raadighed de fornødne Sælskind til Brug for Kajakker, Konebaade m. m. Sælhundefangstens Tilbagegang skyldes særligt det Faktum, at Grønlænderne lade sig friste til Salg af alt det erhvervede; uden Sælskind ingen Kajakker, uden Kajakker ingen Mulighed for at finde Sælhunden paa den Maade, som gennem Aarhundreder er anvendt, og ingen Mulighed for at opdrage den opvoksende Slægt til Jagten fra Kajak

Ikke alene hensynsløst Salg af Sælhundeskindene betingede Tilbagegang, men i Forbindelse hermed ogsaa det uforsynlige Salg af Sælspek m. m. til Handelen virkede ødelæggende paa Sundhedstilstanden. Sælkød og Spæk ere uundværlige Fødemidler i dette høje Nord, og til Opvarmning og Lys i Hytterne er Spækket nødvendigt, ligesom Skind og Dun ere nødvendige til Klæder og Sovesteder. Have Grønlænderne rigeligt af disse Varer under den lange, strenge Vinter, da ere de velhavende og kunne holde sig sunde, selv om de vedblivende beholde Jordhytter til Beboelse. Jordhytten maa endnu i lange Tider forblive i Brug, og for en velstillet Grønlænder, der kan forsyne den med alle grønlandske Bekvemmeligheder, er den hensigtsmæssig — Taget aftages om Sommeren; Sol og Vind desinficerer den; Beboerne, Familiens flere Generationer, drage i Konebaade og med Kajakkerne til Yderøerne, hvor Sælhunden forekommer rigeligt, eller hvor Edderdun indsamles, eller til Fjorde og Elve, hvor Lakse- og Angmasæt-Fiskeriet giver Udbytte til Vinterbrug og i tidligere Tider, da den vilde Reen var talrig, ogsaa Jagten efter denne.

Paa disse Udflugter medbringer den Udvalgenes Betænkninger m. m.

velhavende Grønlænder rummelige Telte af Skind som Sommerbeboelse for Familie-medlemmerne — og det fri Rejseliv med Jagt og Fiskeri bringer Sundhed og Glæde i Sindet og Kød og Fedme paa den om Vinteren ofte afmagrede Krop. Paa disse Rejser træffe Grønlænderne sammen med Beboerne fra andre Fjorde. Fester holdes, i gamle Dage var dermed forbundet Rettergang, Giftermaal indgaas mellem fjerne Egenes Ungdom. Hvor Telte og Konebaade mangle, og Kajakker ere faa, sluttet Ægteskaberne indenfor de faa Familier, der bo hinanden nær i Fjordene og her ere stavnsbundne til usunde Vinterhytter.

Udvalget har den Tro, at med den ny Ordning vil det kunne lykkes Administrationen og ved Grønlændernes eget Initiativ at genopfriske meget af, hvad der af det gamle vilde være godt at udvikle eller kalde til Live, og vil blandt andet pege paa den Betydning i saa Henseende, som Landsraadene muligt vilde kunne faa.

Dersom man samtidig med Landsraadenes aarlige Sammenkomst foranstaltede Sportsstævner med udsatte Præmier for de bedste Præstationer paa Land og paa Hav, for de bedste Baade, Redskaber etc., samt foranledigede Lege med Sang og Musik, kort sagt søgte at genopfriske noget af det, som i gamle Dage drog Grønlænderne til de store Stævner, vilde dette sikkert give mægtigt Stød fremad til Samfølelse, til Udvikling og personlig Energi foruden den dermed naturligt følgende Udveksling af Tanker om deres indre Anliggender og Udveksling af Ungdom til ægteskabelige Forbindelser.

Muligt ville ny Indtægtskilder kunne aabnes for Grønlænderne. Efter de Oplysninger, som ere tilgaaede Udvalget, maa det antages, at der flere Steder kunde drives Kvægavl, f. Eks. ved Julianehaab, maaske andre Steder; Faareavl er man nu i Færd med at forsøge, og Spørgsmaalet om Reenavl vil formentlig paa ny komme under Overvejelse. Men i hvert Fald vil sikkert Jagten paa den vilde Reen, ligesom ogsaa Indsamling af Edderfuglens Dun kunne øges, om passende Fredningsbestemmelser